Írta: Administrator
2014. szeptember 22. hétfő, 21:08 - Módosítás: 2014. szeptember 23. kedd, 09:17

Sorra elmaradtak az idei versenyek, így a családi napon, a kiállításokon, és papírmunkákon kívül elmaradtak azok a hajtások, amik az egyesületi életet pezsgetik. Szerencsére augusztus végén tudtuk már, hogy lesz verseny, a felkészüléshez mindenki hozzátett annyit, hogy fejlődjünk. Polski elektronika, gokart csapágyazás, első fék javítás. Naná, hogy 6 nappal verseny előtt álltunk neki gokart vezérlőt tuningolni, utána azt is javíthattuk. :)

Különösen érzelemdús verseny volt számomra az idei MVM-futam!

Az egyesületi tagok nélkül nem ment volna, mindenki hozzátett amit csak tudott, de ugyanígy nem ment volna a Kart Farm nélkül, és a Racing Börzés srácok nélkül sem! Jó volt a közös munka! Köszönöm az FRT-s srácoknak az verseny öltözetet!

Fodor Árpi, a mi szuper versenyzőnk idén nem tudott jönni, mert bajnoki futama volt ugyanebben az időpontban, így helyére vendéget hívtunk, mégpedig a Racing Börzés Zoltán Robit. Robi és István egy spárgával kimérték a Birel futóművét, és átállították. Egyből jobb lett, bár a kezdeti nyomatékkal még mindig nem vagyok elégedett. A verseny napján a lézeres futóműállító azt mutatta, hogy már hozzá sem szabad nyúlni a géphez, nagyszerű munka!

Sokat jelentett hogy ismerem a gépeinket, mert a Széchenyi tér aszfaltja minden, csak nem gokartnak való. Gödrös, dobbantós, és hihetetlenül csúszós, főleg hideg gumikon. Még így is sikerült az időmérőn 2,5 másodperccel jobb kört mennem a konkurens (de baráti) csapat versenyzőinél.

A verseny úgy indult, hogy rögtön négyen megelőztek, de ez talán csak minket nem lepett meg. Az első kanyarban sikerült már valakit visszaelőznöm, és a többiek is hamar megvoltak. A 2. körben a jobb hátsó kerékkel végighúztam a box kijáratának gumifalát, mert még mindig nagyon csúszott a gumi. A harmadik körben mögöttem valakiknek sikerült a pálya mindkét lassítóját lebontani, és elzárni vele az utat. Sárga zászlóztak, lelassítottam, de még így is vészfékezni kellett, és belecsúsztam a falba. Egy gokart, és egy pályabíró is ott állt, vigyázni kellett rájuk. Akkor szinte mindenki elment mellettem, és szépen csökkentek az esélyek a jó helyezésre, de szerencsémre akkor már piros zászló volt érvényben. Az új rajtpozíciók felvétele 8-10 perc volt a tűző napon, fekete ruhában, sisakban izzadva... Repülőrajt volt, így jó esély volt rá, hogy ne gyorsuljanak le. Úgy döntöttem, hogy a sikánok előtt kezdem nyomni a gázt, ez be is vált. A maradék 6 perc is izgalmas volt a nagy forgalom, és a pálya tulajdonságai miatt. A kijáratnál lévő lassító előtt a teljes féktáv huplis volt, dobálta a gépet mindenfelé, a kanyar is csúszott, de szerencsére egyre kevésbé.

Néha figyeltem a célegyenesben lévő kijelzőt, és láttam, hogy csapattársam, Robi is feljött a 2. helyre. Nagyon sajnálom, hogy később a fékrendszer hibája miatt ki kellett állnia. A 6 perc gyorsan elment, meglepett a kockás zászló, addig nem is lassítottam, amíg 2-3 másik helyen nem integettek az összes zászlóval. :)

Kaotikus volt a verseny, próbáltam figyelni mindenre, de a gokart szinte tökéletes volt.

János motorján Égő Kati egy győzelemmel bebiztosította az állandó versenyzői pozícióját, és megérte a motoron a sok munka!

A képeink megtekinthetők galériánkban .

Lágler Gergely